

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

29 березня 2021 р.

02014R0528 — UA — 02.06.2016 — 001.002

Цей текст слугує суто засобом документування та не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ.

► В **ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 528/2014**

від 12 березня 2014 року

про доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 в частині нормативно-технічних стандартів для ризиків опціонів, окрім дельта-ризиків, у межах стандартизованого підходу до оцінювання ринкового ризику

(Текст стосується СЄП)

(ОВ L 148 20.05.2014, с. 29)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► МІ	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 2016/861 від 18 лютого 2016 року	L 144	21	01.06.2016

Із виправленнями, внесеними:

► СІ Виправленням, ОВ L 265, 05.09.2014, с. 32 (528/2014)

▼ В

ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 528/2014

від 12 березня 2014 року

про доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 в частині нормативно-технічних стандартів для ризиків опціонів, окрім дельта-ризиків, у

Цей текст слугує суто засобом документування та не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ.

► В **ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 528/2014**

від 12 березня 2014 року

про доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 в частині нормативно-технічних стандартів для ризиків опціонів, окрім дельта-ризиків, у межах стандартизованого підходу до оцінювання ринкового ризику

(Текст стосується ЄЕП)

(ОВ L 148 20.05.2014, с. 29)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► М1	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 2016/861 від 18 лютого 2016 року	L 144	21	01.06.2016

Із виправленнями, внесеними:

► C1 [Виправленням, ОВ L 265, 05.09.2014, с. 32 \(528/2014\)](#)

▼ В

ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 528/2014

від 12 березня 2014 року

про доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 в частині нормативно-технічних стандартів для ризиків опціонів, окрім дельта-ризиків, у межах стандартизованого підходу до оцінювання ринкового ризику

(Текст стосується ЄЕП)

Стаття 1

Визначення вимог до власних коштів на покриття ризику опціонів і варантів, окрім дельта-ризиків

1. Установи розраховують вимоги до власних коштів для ринкового ризику опціонів або варантів, окрім дельта-ризиків, як передбачено статтею 329(3), статтею 352(6) та статтею 358(4) Регламенту (ЄС) № 575/2013, відповідно до одного з таких підходів:

- (a) спрощеного підходу, як встановлено у статтях 2 та 3 цього Регламенту;
- (b) підходу дельта-плюс, як встановлено в статтях 4, 5 та 6 цього Регламенту;

(с) сценарного підходу, як встановлено в статтях 7, 8 та 9 цього Регламенту.

2. Під час розрахунку вимог до власних коштів на консолідованій основі установи можуть поєднувати використання різних підходів. На індивідуальній основі установи мають право лише поєднувати сценарний підхід та підхід дельта-плюс відповідно до умов, встановлених у статтях 4–9.

3. Для цілей розрахунку, зазначених в параграфі 1, установи здійснюють такі дії:

- (а) розподіляють пакети опціонів або варантів на їх основні компоненти;
- (б) розділяють «кепи» та «флори» або інші опціони, що пов'язані зі змінами відсоткових ставок у різні терміни, на мережу незалежних опціонів, що належать до різних часових періодів («кеплет» та «флорлет»);
- (с) конвертують опціони або варанти на свопи обміну фіксованої ставки на плаваючу в опціони або варанти на свопи з фіксованою ногою;
- (д) розглядають опціони або варанти, що пов'язані з декількома базисними активами, наведеними у статті 5(3), як пакет опціонів або варантів, де кожний опціон має один окремий базисний актив.

▼ МІ

Стаття 2

Спрощений підхід мають право застосовувати тільки ті установи, які здійснюють лише купівлю опціонів і варантів.

▼ В

Стаття 3

Визначення вимог до власних коштів відповідно до спрощеного підходу

1. Установи, які застосовують спрощений підхід, розраховують вимоги до власних коштів на покриття ризиків кол-опціонів і пут-опціонів або варантів, окрім дельта-ризиків, як значення на рівні нуля або різниці таких значень, залежно від того, що є вищим значенням:

- (а) валовою сумою, як передбачено в параграфах 2–5;
- (б) значенням дельта-еквіваленту з урахуванням ризику, яке обчислюється як ринкова вартість базисного інструменту, помножена на коефіцієнт дельта, а потім помножена на один із таких релевантних вагових коефіцієнтів:
 - (i) для спеціального або загального акціонерного ризику або ризику зміни процентної ставки — ► **C1** відповідно до частини третьої, ◀ розділу IV глави 2 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
 - (ii) для товарного ризику — відповідно до глави 4 розділу IV частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013; та
 - (iii) для валютного ризику — відповідно до глави 3 розділу IV частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013.

2. Щодо опціонів чи варантів, які належать до однієї з наведених нижче двох категорій, валова сума, зазначена в параграфі 1, визначається відповідно до параграфів 3–4:

- (а) якщо покупець має безумовне право купівлі базисного активу за попередньо визначеною ціною на дату закінчення або в будь-який час до дати закінчення, та якщо продавець зобов'язаний виконати вимогу покупця («прості кол-опціони або варанти»);
- (б) якщо покупець має безумовне право продажу базисного активу в такий самий спосіб, як описано в пункті (а) («прості пут-опціони або варанти»).

3. Валову суму, зазначену в параграфі 1, розраховують як максимальне значення між нулем та ринковою вартістю базисного цінного паперу, помножене на суму вимог до власних коштів на покриття спеціального або загального ринкового ризику щодо базисного активу мінус сума прибутку, якщо такий є, отриманого в результаті поточного виконання опціону («у грошовому еквіваленті»), якщо виконано одну з наведених нижче умов:

- (a) опціон або варант передбачає право продажу базисного активу («довгий пут-опціон») та поєднується з пакетами акцій в базисному активі («довга позиція в базисному інструменті»);
- (b) опціон або варант передбачає право купівлі базисного активу («довгий кол-опціон») та поєднується з гарантією продажу пакетів акцій в базисному інструменті («коротка позиція в базисному активі»).

4. Якщо опціон або гарантія передбачає право купівлі базисного активу («довгий кол-опціон») або право продажу базисного активу («довгий пут-опціон»), валова сума, зазначена в параграфі 1, повинна бути однією з двох сум, залежно від того, що є меншою сумою:

- (a) ринковою вартістю базисних цінних паперів, помноженою на суму спеціальних та загальних вимог до ринкового ризику для базисного активу;
- (b) вартістю позиції, визначеної методом переоцінки за ринковою вартістю або методом оцінки на основі моделі, як передбачено в пунктах (b) та (c) статті 104(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013 («ринкова вартість опціону чи варанту»).

5. Валова сума, зазначена в параграфі 1, на всі типи опціонів чи варантів, що не мають характеристик, вказаних у параграфі 2, повинна вважатися ринковою вартістю опціону чи варанту.

Стаття 4

Огляд визначення вимог до власних коштів відповідно до підходу дельта-плюс

1. Якщо установи надають перевагу застосуванню підходу дельта-плюс щодо опціонів та варантів, гамма-коефіцієнт яких є непервною функцією в ціні базисного активу та вега-коефіцієнт яких є непервним показником очікуваної волатильності («неперервні опціони та варанти»), вимоги до власних коштів на покриття інших ризиків опціонів чи варантів, окрім дельта-ризиків, розраховують як суму таких вимог:

- (a) вимог до власних коштів щодо часткового деривативу дельта з урахуванням ціни базисного активу, що для облігаційних опціонів або варантів є частковим деривативом дельта з урахуванням дохідності при погашенні облігації із заставою, а для свопціонів є частковим деривативом дельта з урахуванням ставки своп;
- (b) вимоги щодо першого часткового деривативу вартості опціону чи варанта, з урахуванням очікуваної волатильності.

2. Очікувану волатильність необхідно розглядати як значення волатильності у формулі ціноутворення опціону чи варанта, в якій, з урахуванням певної моделі ціноутворення та рівня інших спостережуваних параметрів ціноутворення, теоретична ціна опціону чи варанта дорівнює його ринковій ціні, де «ринкову ціну» розуміють відповідно до порядку, описаного в статті 3(4).

3. Вимоги до власних коштів на покриття інших ризиків дискретних опціонів чи варантів, окрім дельта-ризиків, визначають таким чином:

- (a) якщо опціони чи варанти придбано, як суму на рівні нуля або різниці таких значень, залежно від того, що є більшою сумою:
 - (i) ринкової вартості опціону чи варанта, відповідно до порядку, встановленого статтею 3(4);
 - (ii) дельта-еквівалентної суми, зваженої на ризик, відповідно до порядку, встановленого статтею 3(1)(b);
- (b) якщо опціони чи варанти продано, як суму на рівні нуля або різниці таких значень, залежно від

того, що є більшою сумою:

- (i) відповідної ринкової ціни базисного активу, яка дорівнює або максимально допустимому платежу станом на дату закінчення строку, якщо його встановлено договором, або ринковій вартості базисного активу чи чинній номінальній вартості, якщо договором не встановлено жодного максимально допустимого платежу;
- (ii) дельта-еквівалентної суми, зваженої на ризик, відповідно до порядку, встановленого статтею 3(1)(b);

4. Значення коефіцієнтів гамма і вега, які використовують під час розрахунку вимог до власних коштів, розраховують на основі моделі ціноутворення, як зазначено в статті 329(1), статті 352(1) та статті 358(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013. Якщо коефіцієнт гамма або вега неможливо розрахувати відповідно до цього параграфа, вимоги до рівня капіталу щодо ризиків, окрім дельта-ризиків, розраховують відповідно до параграфа 3.

Стаття 5

Визначення вимог до власних коштів на покриття гамма-ризиків відповідно до підходу дельта-плюс

1. Для цілей статті 4(1)(a) вимоги до власних коштів на покриття гамма-ризиків розраховують у порядку, що передбачає таку послідовність дій:

- (a) для кожного окремого опціону або варанту розраховують значення коефіцієнта гамма;
- (b) значення коефіцієнта гамма окремих опціонів або варантів, що стосуються такого самого окремого типу базисного активу, сумують;
- (c) абсолютне значення суми всіх негативних значень, отриманих у результаті здійснення дії (b), буде становити вимоги до власних коштів на покриття гамма-ризиків. Позитивні значення, отримані в результаті здійснення дії (b), не враховують.

2. Для дії, вказаної в пункті (a) параграфа 1, значення коефіцієнта гамма розраховують відповідно до формули, наведеної у додатку I.

3. Для дії, вказаної в пункті (b) параграфа 1, окремий тип базисного активу повинен бути:

- (a) для процентних ставок в такій самій валюті: кожний строк оплати, як визначено в таблиці 2 статті 339 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (b) для акцій і фондових індексів: кожний ринок, як визначено в правилах, що повинні бути розроблені відповідно до статті 341(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (c) для іноземної валюти та золота: кожна валютна пара та золото;
- (d) для товарів: товари вважаються ідентичними, як визначено в статті 357(4) Регламенту (ЄС) № 575/2013.

Стаття 6

Визначення вимог до власних коштів на покриття вега-ризиків відповідно до підходу дельта-плюс

Для цілей статті 4(1)(b) вимоги до власних коштів на покриття вега-ризиків розраховують у порядку, що передбачає таку послідовність дій:

- (a) для кожного окремого опціону визначають значення коефіцієнта вега;
- (b) для кожного окремого опціону розраховують допустиме відхилення в очікуваній волатильності плюс/мінус 25% за умов розуміння очікуваної волатильності у значенні статті 4(2);
- (c) для кожного окремого опціону значення коефіцієнта вега, отримане в результаті дії згідно з пунктом (a), необхідно помножити на допустиме відхилення в очікуваній волатильності, отримане в результаті дії відповідно до пункту (b);

- (d) для кожного окремого типу базисного активу, у розумінні статті 5(3), значення, отримані в результаті дії відповідно до пункту (c), сумують;
- (e) сума абсолютних значень, отриманих в результаті дій відповідно до пункту (d), буде становити загальне значення вимог до власних коштів на покриття вега-ризиків.

Стаття 7

Умови застосування сценарного підходу

Установи можуть використовувати сценарний підхід за умов виконання всіх наведених нижче вимог:

- (a) вони створили відділ управління ризиками, що здійснює моніторинг ризику портфелю опціонів установ та звітує про результати керівництву;
- (b) вони повідомили компетентні органи про попередньо визначений обсяг ризиків, на який цей підхід поширюватиметься в обов'язковому порядку в майбутньому;
- (c) вони інтегрують результати сценарного підходу у внутрішню звітність, що подають керівництву установи.

► **C1** Для цілей реалізації пункту (b), ◀ установи повинні визначати чіткі позиції, що є предметом сценарного підходу, у тому числі тип продукту або відповідний відділ та портфель, спеціально визначений підхід до управління ризиками, що застосовують до таких позицій, спеціальні комп'ютерні програми, що застосовують до таких позицій, а також обґрунтування розподілу таких позицій відповідно до сценарного підходу із врахуванням тих позицій, що призначені для інших підходів.

Стаття 8

Визначення матриці сценаріїв відповідно до сценарного підходу

1. Для кожного окремого типу базисного активу, як зазначено у статті 5(3), установа повинна визначити матрицю сценаріїв, що містить набір сценаріїв.
2. Перший вимір матриці сценаріїв — це зміни в ціні базисного активу вище і нижче її поточного значення. Діапазон змін повинен містити такі параметри:
 - (a) для процентних опціонів або варантів — плюс/мінус допустиму зміну в процентних ставках, встановлену в колонці 5 таблиці 2 статті 339 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
 - (b) для опціонів чи варантів на акції або індекси акцій — плюс/мінус ваговий коефіцієнт, передбачений у статті 343 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
 - (c) для валютних опціонів чи варантів і опціонів чи варантів на золото — плюс/мінус ваговий коефіцієнт, вказаний у статті 351 Регламенту (ЄС) № 575/2013, або, у відповідних випадках, плюс/мінус ваговий коефіцієнт, вказаний у статті 354 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
 - (d) для товарних опціонів (варантів) — плюс/мінус ваговий коефіцієнт, вказаний у пункті (a) статті 360(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013.
3. Сценарії зміни ціни в базисному активі визначають за допомогою шкали, що складається щонайменше з семи пунктів, яка відображає поточне спостереження та розділяє діапазон, вказаний в параграфі 2, на рівномірно розподілені інтервали.
4. Другий вимір матриці сценаріїв повинен визначатися змінами волатильності. Діапазон змін волатильності повинен коливатися в межах плюс/мінус 25% від очікуваної волатильності за умов розуміння очікуваної волатильності у значенні статті 4(2). Діапазон необхідно розділити за шкалою, що містить щонайменше три пункти, які відображають 0%-зміну з розподілом діапазону на рівномірні інтервали.
5. Матриця сценаріїв становить всі можливі комбінації пунктів, зазначені в параграфах 3 і 4. Кожна комбінація утворює окремий сценарій.

Стаття 9

Визначення вимог до власних коштів відповідно до сценарного підходу

Відповідно до сценарного підходу вимоги до власних коштів на покриття ризику опціонів або варантів, окрім дельта-ризиків, розраховують у порядку, що передбачає таку послідовність дій:

- (a) для кожного окремого опціону чи варанта, необхідно застосовувати всі сценарії, зазначені в статті 8, для розрахунку змодельованого чистого збитку або прибутку, відповідного для кожного сценарію. Таке моделювання необхідно проводити з використанням методів повної переоцінки шляхом моделювання змін ціни на основі моделі ціноутворення незалежно від локальних наближень таких моделей;
- (b) для кожного окремого типу базисного активу відповідно до статті 5(3), значення, отримані в результаті розрахунку в пункті (a), що стосуються окремих сценаріїв, необхідно об'єднати;
- (c) для кожного окремого типу базисного активу відповідно до статті 5(3), «відповідний сценарій» розраховують як сценарій, для якого значення, отримані в результаті дії (b), призводять до найбільшого збитку або найнижчого прибутку в разі відсутності збитків;
- (d) для кожного окремого типу базисного активу відповідно до статті 5(3), вимоги до власних коштів розраховують за формулою, наведеною в додатку II;
- (e) загальні вимоги до власних коштів у разі ризику опціонів або варантів, окрім дельта-ризиків, повинні становити суму вимог до власних фінансових ресурсів, отриману в результаті обчислення відповідно до дії, наведеної в пункті (d), для всіх окремих типів базисного активу згідно зі статтею 5(3).

Стаття 10

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

ДОДАТОК I

Формула, яку використовують у цілях статті 5(2)

Формула, яку використовують в цілях статті 5(2):

▼ C1

Вплив гамма =

 зображення \times гамма \times VU^2

▼ B

де VU :

- (a) для процентних опціонів чи варантів або опціонів чи варантів на облігації — дорівнює допустимій зміні коефіцієнта прибутку, як зазначено в колонці 5 таблиці 2 статті 339 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (b) для опціонів чи варантів на акції та індекси акцій — ринкову вартість базисного активу множать на ваговий коефіцієнт, зазначений в статті 343 Регламенту (ЄС) № 575/2013;

- (c) для валютних опціонів чи варантів та опціонів чи варантів на золото — дорівнює ринковій вартості базисного активу, обчисленої у звітній валюті та помноженої на ваговий коефіцієнт, вказаний у статті 351 Регламенту (ЄС) № 575/2013 або — за необхідності — ваговий коефіцієнт, вказаний у статті 354 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (d) для товарних опціонів чи варантів — дорівнює ринковій вартості базисного активу, помноженій на ваговий коефіцієнт, вказаний у пункті (а) статті 360.1 Регламенту (ЄС) №575/2013.

ДОДАТОК II

Формула, яку використовують в цілях статті 9(d)

Формула, яку використовують в цілях статті 9(d):

Вимоги до власних коштів = $-\min(0, PC-DE)$

де:

- (a) PC («зміна ціни») є сумою змін ціни опціонів з таким самим окремим типом базисного активу в розумінні статті 5(3) (негативний знак для збитків або позитивний знак для прибутків) і стосується ► C1 відповідного сценарію, виявленого під час виконання дії (с), наведеної у статті 9; ◀
- (b) DE — це «дельта-ефект», розрахований таким чином:

$$DE = ADEV \times PPCU$$

де:

- (i) ADEV («об'єднане значення дельта-еквівалента») є сумою негативного чи позитивного дельта-коефіцієнтів, помноженою на ринкову вартість базисного активу договору, для опціонів, що мають такий самий окремий тип базисного активу в розумінні статті 5(3);
- (ii) PPCU («відсоток зміни ціни базисного активу») є відсотком зміни ціни базисного активу в розумінні статті 5(3), що стосується ► C1 відповідного сценарію, виявленого під час виконання дії (с) статі 9. ◀